

د نورستان غم خپلی ولس ته د جما اجراییې شورا د خواخوږۍ تسلیت

کله ناکله طبیعت په داسې قهر راپاڅیږي چې د انساني ژوند د هیلو ماڼۍ او لاسته راوړنې د سترگو په رڼه کې ورې کړي. د نورستان په غرونو او درو کې وروستیو خونړیو سیلابونو همداسې یوه زړه بوږنوونکې غمیزه رامنځته کړه. هغه درې چې پرون پکې خلک دېنکلی طبیعت نندارې ته تلل میلی او مجلسونه یې جوړول، د ماشومانو پکې له خنداو ډک خوږ و، خو نن پکې د میندو، ځویندو د چیغو، د بیتیماتو د زړه له سوزه ډکه ژړا، او د بې وسه سپین ږیرو په مخ د ترمو اوښکو او آسویلیو ډک شور او غوغا ده. ځکه د هغوی کورونه چې د کلونو په خوارو او زحمتونو جوړ شوي وو، یو دم د څو شېبو سیلابونو په بې رحمۍ څپو لاهو شول. د خلکو د ژوند ټولې هیلې، د بزگرانو د کروندو شنه فصلونه، د بې وزلو کورنیو لږه شتمنۍ او د ماشومانو راتلونکې د سیلابونو په خړو اوبو کې یو دم ډوب او وتوکل شوه.

نن نورستان یوازې د یو ولایت نوم نه دی؛ نن نورستان د افغانستان د ټپي زړه نوم دی. هلته چې هره اوښکه د غم خپلې ولس له سترگو تویيږي، باید د هر افغان په سترگو کې د هغې اوښکې انعکاس راوخپلېږي که داسې نشي عاطفه او انسانیت خپل مفهوم له لاسه ورکوي. هره مور چې په سیلاب لاهو شوې خپل زوی لټوي، هر ماشوم چې د خپل پلار د ډوبیدو غږ اوري، هر سپینږی چې د خپل وران کور کنډوالی ته حیران ولاړ وي، موږ ته دا پوښتنه راجع کوي چې: ایا زموږ په زړونو کې دوی ته د لاسنیوې انساني عاطفې ژوندی دی؟

موږ د دې غمیزې له امله ټولو هغو درنو کورنیو ته چې خپل عزیزان یې په دې طبیعي غمیزه کې له لاسه ورکړي، د زړه له کومې خپله ژوره خواخوږۍ او صمیمانه تسلیت وړاندې کوو. د دې غمیزې د شهیدانو روح ته دعا، ټپیانو ته عاجله روغتیا او غمجنو کورنیو ته د صبر او زغم هیله کوو. که څه هم هېڅ خبره او یا کرښه د عزیزانو د مرګ تشه نه شي ډکولای، خو دا باور لرو چې خپل ولس سره غمرازۍ، دلایساینه او ګډه خواخوږۍ لږ تر لږه د غم بار سپکولای شي.

دې سترې غمجنې حادثې سره یوازې خواخوږۍ بسنه نه کوي. دا اوښکې که غبرګون را ونیاري او په عمل بدلې نه شي، ژر وچيږي او هیريږي؛ خو د مسئولیت احساس هغه انساني ستر ارزښت دی چې د انسان نوم او معنا ژوندی ساتي. همدا اوس د اقدام وخت دی، نه د تماشۍ.

سره له دې چې طالبانې بنسټپاله وحشی او جاهل نظام د نورستان غمیزه د خدای قهر ګڼي او دې غمیزې ته ډیره پاملرنه نلري خو مونږ له دوی څخه په کلکه غواړو چې د نورستان د سیلاب خپلو سیمو د انسانانو ژغورنې لپاره ټول امکانات بسیج کړي. د ژغورنې ډلې، روغتیايي ټیمونه، خوراکي او پوښاکي مرستې، پاکي اوبه، درمل، خېمې او نور اړین توکي دې پرته له ځنډه زیانمنو سیمو ته ورسول شي. د ویجاړو شویو لارو سرکونو او پلونو رغول د سمدستي پیل کړی شي. بې کوره شويو کورنیو لپاره د سرپناه عاجل موقتې هستوګن ځایونه برابر شي ترڅو د ډار او ویرې له ماحول نه راوځي. او د کورنیو راپېښ شویو زیانونو جبران لپاره عملي پروګرامونه باید د واکمن نظام د عاجل لومړیتوب په توګه ترسره شي. اوس نو ډیره اړینه ده چې د هیواد هر وګړی په دې نازک حالت کې خپله مرسته او لاسنیوې د خپل اسلامي، انساني او زړه سواندۍ ملي-اخلاقي عواطفو د احساس مسئولیت پر اساس او د انساني وجدان اصلي واکمن زواک په توګه، د نورستان د خلکو په دې زړه بوږنوونکې ځانې او مالي زیان او کړاو په ډیرو بدو شېبو کې د عملي ازموینې په ډګر کې وښايي نه د لافو، دورو او دباب په میډیا کې.

همدارنګه، د هیواد له سوداګرو، پانګه‌والو او شتمنو هیوادوالو څخه په ډیر درنښت هیله او غوښتنه کوو چې د خپل وجدان، ایمان او ملي مسئولیت غږ واورې. شتمني هغه وخت ارزښت لري چې د یوه وړي ماشوم لپاره یوه مړی ډوډۍ ورکړی شي، د یوې کونډې اوښکې وچې کړي او د یوه بې کوره انسان لپاره د سر دپاسه سیوری جوړ کړي. دا لاسنیوې چې نن د یوه غمجنه انسان لاس ونیسي، سبا به د تاریخ او وجدان په محکمه کې په عزت یادېږي.

له ټولو ملي او نړيوالو بشري مرستندويه بنسټونو، خيريه ټولنو او نړيوالو سازمانونو څخه هم هيله کوو چې نورستان يوازې پرېږدي. دا خلک يوازې د بېرنيو خوراکي مرستو اړتيا نه لري؛ هغوی د ژوند د بيا پيلولو، د کورونو د بيا جوړېدو، د ښوونځيو، روغتيايي مرکزونو او د ژوند د بنسټونو د بيا رغولو لپاره مرستې ته اړتيا لري. هره مرسته، که هر څومره کوچنۍ وي، د يوه انسان د ژوند د رغولو خورا ارزښت لري.

دا غږ مو د افغان ولس وجدان ته دی:

راځئ چې د قوم، ژبې، مذهب، سيمې او سياسي اختلافونو له تياره سوړو سمبوړو را ووځو. طبيعي پېښو هېڅکله د انسانانو قوم، ژبې، مذهب، سيمې او سياسي نظر او هويت نه دی پوښتلی؛ دا زړه بوږنونکې څپې په هر چا بې تو پيره ورځی او هر څوک څپي. نو زموږ همدردی، مرسته او لاسنيوی هم بايد بې له هر ډول توپير او شرطه وي.

که نن د نورستان د راپېښ شوی غمجن ویر په وړاندې چوپ پاتې شو، سبا به تاريخ زمونږ چوپتيا د بې احساسۍ، بې مسؤليتۍ او د بې پروايۍ په تور محکومه کړي. او که نن د خپل نورستاني خور او ورور لاسنيوی وکړو، د خپلې خور اوښکې پاکي کړو او د يوه يتيم ماشوم لپاره د اميد څراغ بل کړو، نو راتلونکې نسلونه به زمونږ انساني عواطف، ورورولۍ، او عالي اخلاقي کړنې د ملي يووالی د بېلگې په توگه تل يادې ساتی.

نورستان زموږ او تاسو مرستې ته همدا اوس اړتيا لري؛ نه سبا، نه بله اوونۍ.

د يوه ملت عظمت او سرلوری يواځې د جگړو په برياوو کې نده، بلکې د خپلو غمجنو خلکو د لاسنيوي، ملي يووالی او انساني کرامت ته داحترام په ازموينه کې سنجول کېږي. راځئ چې دا کړنې د عزت، پاک وجدان او وروولۍ په ازموينه کې همدا اوس پلي کړو!

کميته فرهنگي جبهه مردم افغانستان «جما»

اول اسد 1405 شمسی مطابق 23 جولای 2026 میلادی